ԹՇՈՒԱՌ ԾԵՐՈՒՆԻՆ

« Բրդեա քաղցելոց զհաց քո, և զաղքատս
անյարկս տար 'ի տուն քո »։

Ողորմեցարուք
Հիքի ծերունւոյս,
Որ 'ի սեամս ձեր
Մատչի դողալով.
Ո՛վ ճոխք, դարձուցէք
Զաչըս ձեր 'ի Նա։

Ահա աւուրք իւր
Մերձ են 'ի վախճան,
Հասէք յօգնութիւն.
Տացեն ձեզ երկինք
Ընդ ամըս յամայր
Ըզգանձըս բարեաց։

Ցընցոտիք զինև
Քաջ խսկ յայտ առնեն
Զիմ աղքատութիւն.
Եւ դէմք, ընդ որ ուղխք
Հոսեալ արտասուաց՝
Գործեն յորդք զակօս,
Ցորդորեն ըզձեր
Զեռս յողորմութիւն։

Տէր է որ յըղէ
Մահացուացըս մեզ
Ըզթըշուառութիւն.
Պարտիմք անտըրտունջ
Տանել դառնաղէտ
Բախտին արկածից։

Կարէք և դուք ճոխք
(Ո՜հ հեռի 'ի ձէնջ
Հեռի այնպիսի
Գառըն պատահար),
Ի նոյն անկանել
Ի կարօտութիւն՝
Որ զիս խոցոտէ.
Կարէք դուք յանկարծ
Փոխել ըզխրախուՆս
Ի սով սոսկալի։

Էր ինձ կալուածիկ
Ի ժառանգութիւն,
Եւ վայելէի
Ցայնժամ ի բերկրանս.
Իբր ի սկըզբնածագ
Ճառագայթ արփւոյն
Հըրճուի ճըռուողէ
Հաւճ և զոհ թըռչնիկ։

Այլ անիրաւ ոք,
Զըրկիչ տըկարաց
Անմեղաց ոսոխ,
Ի միում աւուրց
Ի հիւղէ իմմէ
Վարեաց զիս 'ի բաց,
Բերկրելով անգութ
Տեսանել տուայտեալ
Զիս 'ի տառապանս։

Էր ինձ ի սփոփանս
Դուստըր ցանկալի,
Այլ եղեռնագործ
Եւ ըզնա գաւով
Ո՜ն յամպարըշտաց
Բուռն յափըշտակեաց։
Եւ յայնըմհետէ
Ցօրինակ ժանտից
Հանգոյն առևանկ
Մուրացիկ շըրջիմ։

Հարսն իմ սիրելի
Մեղմէր զամենայն
Զիմ վիշտս. այլ և նա
Անկաւ յայնպիսի
Կեանս աղէտալի,
Զի խաղաղութեամբ
Եւ լի հաւատով
Թողեալ զերկրաւորս
Հովիտ արտասուաց,
Ելիք զիս ի սուգ։

Գութք ի ձեզ անկցին
Ընդ ողորմելւոյ
Ծերունւոյս աղէտ։
Շնորհեսցեն երկինք
Ձեզ ըզգանձս անբաւ
Բոլորից բարեաց.
Ի բաց արասցեն
Ըզկարօտութիւն
Եւ ըզդըժընդակ
Տառապանս ի ձէնջ։

digitised by A.R.A.R.@